

วิศวกรการศึกษา ธารพรพร สัตยารักษ์ คนรุ่นใหม่แห่งการบุกเบิกม.หาดใหญ่

1 นธุรกิจแวดวงการศึกษาระดับสูงจะไม่น้อยคนนักที่จะไม่รู้จักโรงเรียนในเครือหาดใหญ่อันวชิรย์ ที่เปิดให้บริการลูกหลานของชาว จ.สงขลามาเกินกว่า 50 ปี ภายใต้การนำของตระกูลดิษยะศรินทร์ ซึ่งเป็นหนึ่งในตระกูลปราชญ์แห่งการศึกษาระดับชั้นนำของหัวเมืองปักษ์ใต้แห่งนี้

ยิ่งเล่าแม่ทัพขุนพลการศึกษาแห่งดิษยะศรินทร์เปิดแนวรุกใหม่เข้ามาสร้างมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ ก็ยิ่งเป็นการสร้างชื่อเสียงของพวกเขาให้เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะ นายธารพรพร สัตยารักษ์ นักบริหารการศึกษารุ่นวัย 34 ปี ผู้สั่งสมประสบการณ์จนก้าวขึ้นมาเป็นรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ทั้งยังเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการทุ่มทุนกว่า 300 ล้านบาท ในการพัฒนามหาวิทยาลัยให้ติดอันดับ 1 ใน 10 ของประเทศไทย ที่สำคัญเขายังเป็นทายาท

คนสำคัญของ “ประณีต ดิษยะศรินทร์” หนึ่งในผู้บุกเบิกอาณาจักรการศึกษาของตระกูลแห่งนี้

เขาจบการศึกษาชั้นปริญญาตรี จากสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม (Industrial Engineering) คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนับไปคว้าปริญญาโททางด้านบริหารจาก San Francisco State University ประเทศสหรัฐอเมริกา หลังจากเรียนจบก็ได้กลับมาช่วยงานที่ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ทันที ในช่วงปี 2542 หลังจากนี้ มหาวิทยาลัยแห่งนี้เปิดได้เพียง 2 ปี ธารพรพร เข้ามาดูแลรับผิดชอบ การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยในภาพรวมทั้งหมด อาทิ ด้านบุคลากร อาคารสถานที่ การเงิน การจัดซื้อจัดจ้าง ฯลฯ

8 ปีที่เข้ามาสานต่อความฝันของ “ประณีต” คุณแม่ของเขาในการพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศ “ธารพรพร” ยอมรับว่าเป็นภารกิจที่เหนื่อย

แต่ก็ทำด้วยความสามารถเพราะที่แล้วมาเขาได้สร้างผลงานต่าง ๆ เอาไว้มากมายในการต่อยอดบนฐานที่บุพการีได้สร้างเอาไว้

“เดิมเรามีอาจารย์เพียง 40-50 ท่าน แต่ปัจจุบันก็มีมากขึ้นเป็น 150 ท่าน เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษาที่นับวันจะเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ผมยังพยายามขยายพื้นที่ของมหาวิทยาลัย ซึ่งแต่เดิมเรามีแค่ 22 ไร่ มีอาคารเรียนเพียง 2 อาคาร แต่วันนี้เรามีที่ดินกว่า 120 ไร่ และอาคาร 6 อาคาร ส่วนผลงานด้านการศึกษาและวิชาการเรายังคงเน้นในเรื่องงานวิจัยมากขึ้น เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพออกมารับใช้สังคม นอกจากนี้ “ธารพรพร” ยังพยายามที่จะปรับแนวทางเชิงรุกให้มากขึ้นเพื่อให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมโดยการให้บริการในหลาย ๆ ด้านกับชุมชน เช่น ให้ทางหน่วยงานราชการอื่นเป็นสถานที่สอบทางวิชาการ หรือสอบคัดเลือก รวมไปถึงเป็นสถานที่ในการจัดงานสัมมนาจากหน่วยงานภายนอก จัดประชุมวิชาการนานาชาติ ที่สำคัญเขายังพยายามที่จะขับเคลื่อนให้สถาบันการศึกษาแห่งนี้เป็นศูนย์กลางวิชาการช่วยเหลือและเผยแพร่ความรู้ไปสู่ชุมชนโดยได้รับความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยในภูมิภาคต่าง ๆ”

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงแค่ผลงานส่วนของเขาที่เป็นการวางรากฐานก่อนที่จะพัฒนาก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยซึ่งติดอันดับ 1 ใน 10 ของประเทศไทยในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นเรื่องวิชาการ, เทคโนโลยี, สิ่งแวดล้อม, บุคลากร ฯลฯ แม้ว่าหลายคนอาจจะมองว่าเป็นเรื่องที่ยากสำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนเกิดใหม่ที่เพิ่งขึ้นมาทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยเอกชนระดับชั้นนำของประเทศ และก้าวขึ้นมาติดอันดับที่ท็อปของประเทศ แต่สำหรับ “ธารพรพร” แล้ว เขาเชื่อมั่นเป็น

อย่างอึ้งว่ามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ได้ก้าวมาในทิศทางที่ถูกต้อง และแนทางนโยบายที่ให้กับผู้บริหารก็คือ กุญแจที่จะนำไปสู่ความสำเร็จที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้

“ผมยึดหลักการบริหารองค์กรยุคใหม่ มีทั้งหมด 5 ตัว (CHAMP) ได้แก่ C-Change บุคลากรทุกคนต้องพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาตัวเอง รู้จักใฝ่รู้และปรับตัวให้ทันสมัยอยู่เสมอ H-Harmony หมายถึง ความสามัคคีอันเป็นเป้าหมายร่วมกันเพื่อองค์กร

A-Accountability หมายถึงความรับผิดชอบต่อผลงานที่ทำ มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ พร้อมตระหนักในหน้าที่ตัวเอง ชื่อสัตย์สุจริตต่อองค์กรทั้งนี้เพราะคุณภาพของบัณฑิตที่จะจบออกไปขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบของอาจารย์เป็นสำคัญ M-Moral หมายถึงคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณ วัฒนธรรมองค์กร P-Professional ความ เป็นมืออาชีพต่อหน้าที่ที่ตนเองรับผิดชอบตรงนี้ผมถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากเพราะเราต้องทำงานแบบมืออาชีพ”

ที่สำคัญ “ธารพรพร” เชื่อว่าการบริหารด้วยแนวทางของ “CHAMP” ได้ทำให้มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ เข้าไปในแง่ใจที่น้องชาวยุคนี้ได้และเป็นที่ยอมรับในเรื่องคุณภาพนักศึกษาจากองค์กรใหญ่หลาย ๆ แห่ง ทั้งในภาคใต้และกรุงเทพฯ

สำหรับทิศทางในอนาคตของ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ในมุมมองของ “ธารพรพร” เขามองว่านับจากนี้ไปอีก 5 ปี จะพัฒนาให้มหาวิทยาลัยติดอันดับ 1 ใน 10 ของมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพในระดับสากล และให้สถาบันแห่งนี้เป็นที่ศูนย์กลางในการเรียนรู้ของชุมชนเพื่อใช้พัฒนาด้านการศึกษาให้มากที่สุด